

“El que volem és estar en normalitat”

Xavi Sarrià (Barcelona, 1977) és el vocalista d'Obrint Pas, un dels tres grups en català que ha aconseguit vendre més de 15.000 discos el 2005. Al barri valencià de Benimaclet ens parla sobre el seu grup, la indústria discogràfica catalana, la pirateria i la música al País Valencià.

El vostre disc, *En Moviment*, és un dels tres més venuts en català el 2005. Què significa aquest fet per a vosaltres?

—Aquest disc ha estat una cosa que no sabíem com aniria. Veure que n'hem venut 15.000 exemplars, només per darrere de Lluís Llach i Feliu Ventura, ha estat gratificant. El disc *En moviment* és un directe, com un recull de tots els nostres anys, que marca una etapa. De fet, era un risc, perquè sempre es diu que els discos en directe no es venen

tant. Nosaltres vam apostar pel que més ens motivava, que era traure un disc en directe, i la veritat és que ha estat una satisfacció.

I el mateix per a la música del País Valencià; que entre els grups més venuts de música en català n'hi haja un de valencià, sent primer Lluís Llach i Feliu Ventura, és un motiu d'orgull. Això demostra que la música valenciana està ben viva.

—Per què creieu que teniu tant d'èxit?

—D'una banda perquè portem molts anys treballant molt fort; hem estat fent gires, l'any passat vam fer noranta concerts (i ja portem un parell d'anys amb el mateix ritme), i hem intentat sempre marcar-nos objectius i treballar molt. Des que vam traure *Terra* no ens hem aturat, i crec que hem intentat arribar a tots els Països Catalans. A més, el fet de treballar amb Propaganda pel Fet, una discogràfica independent, que funciona d'una altra manera que les convencionals, ens permet tenir més llibertat a l'hora de decidir. Jo crec que ha funcionat perquè nosaltres creiem en el grup. Com creiem també que hi havia un potencial al País Valencià. Al mateix temps, la fusió d'estils amb la música tradicional és una cosa que no s'havia fet i que va marcar. I perquè hi ha molta connexió amb la gent als concerts.

—Com afecta la vostra projecció el fet de cantar en català?

—Nosaltres cantem en català perquè és la nostra llengua. També perquè vo-

lem que es normalitze i que arribe a tots els àmbits. Evidentment, això té els seus avantatges i els seus desavantatges.

De fet, ara estem lluitant per tocar en gires internacionals i demostrar que es pot fer música en català per a no-catalanoparlants. És una cosa que ja fem aquí, perquè nosaltres som de València, una ciutat amb molta gent castellano-parlant, i tot i això aquesta gent ens ha seguit. Però bé, nosaltres lluitem per trencar els prejudicis, perquè hi ha molts complexos.

—Parlem de la vostra discogràfica, Propaganda pel Fet, com funciona?

—La nostra és una discogràfica nascuda dels moviments socials, d'una casa okupada a Vallcarca, a Barcelona. És una discogràfica que neix amb la voluntat de treballar la música d'una manera diferent. Es a dir, canviant la relació entre la discogràfica i els músics. Amb una altra visió del que és el món de la música, com una eina de difusió cultural i d'idees.

Nosaltres veníem de fer la nostra pròpia discogràfica, 45 revolucions, vam treballar amb grups com Sant Gatzó, Feliu Ventura, Arròs Caldós... El que passa és que llavors érem molt joves i no teníem capacitat per fer més del que fèiem. Aleshores Propaganda pel Fet ens va interessar perquè era la mentalitat que buscàvem.

Una altra de les característiques de Propaganda és que, en repartir els *royalties*, funciona al 50% entre la discogràfica i els músics.

—I com porteu la distribució?

—Propaganda té dos circuits de distribució. Per una banda hi ha la distribució estàndard a les botigues, que es fa amb una distribuïdora. Per l'altra hi ha una distribució alternativa a casals o ateneus de tots els Països Catalans, llocs on normalment no arriben les distribuïdores.

—Com us afecten la pirateria o les descàrregues per Internet?

—En primer lloc, nosaltres estem molt contents i satisfets dels discos que hem venut. Pensem que les noves tecnologies han permès una difusió molt més àmplia de la música en general, i a nosaltres ens ha beneficiat molt, perquè la nostra música ha arribat a llocs on no hauria arribat mai.

Nosaltres som els primers que descarreguem música perquè és un element molt important culturalment, conèixer què és el que fa un grup a Holanda, als Estats Units o a Colòmbia, cosa que abans no es podia fer. I els que més es queixen d'això són els que fabriquen aquestes tecnologies, les multinacionals. L'únic que diem és que també són perjudicades les distribuïdores xicotetes.

El que passa és que el món de la música està canviant i ens hi hem d'adaptar. La pirateria no mata la música. Es deixen de vendre discos, i el format de CD està desfasat, però la gent continua escoltant música.

Per altra banda, Propaganda és la primera discogràfica en català que ha tret un disc amb llicència lliure, una llicència que permet la reproducció i la difusió.

—I quin és l'estat de salut de la música en català?

—Jo crec que la música en català viu un bon moment perquè hi ha una qualitat musical i una diversitat d'estils que jo crec que no hi ha hagut mai. Hi ha una territorialitat dels grups de música que tampoc no s'havia donat fins ara. També passa amb els festivals. A més, ja hi ha grups catalans que són un referent a àmbit estatal. El problema de la música en català és que no saps mai com estarà d'aquí a uns anys. Aquesta és la gran contradicció, has d'estar sempre alerta. Jo crec que hi ha un concepte important que ha fet que avui la música al País Valencià estiga viva: la cultura de resistència.

—I què us sembla el que es fa al País Basc, on les botigues tenen una llista dedicada exclusivament a la música basca?

—Això també existeix al Principat, però nosaltres no estem gaire d'acord amb això. No estem d'acord a crear una mena de gueto, perquè fa mal a la música en català. Nosaltres el que volem és estar en normalitat. Trencar amb tot allò del rock català, la Nit de Rock en València, on els ajuntaments fan una nit per complir. La música en català ha d'estar present a tots els mitjans, per la qual cosa hem d'aconseguir barrejar-nos amb tots. A més, al públic no li agrada la música en català només perquè és en català. El que és normal és que l'oferta de música siga variada.

D'altra banda, al País Valencià el problema no és només la cultura pròpia. Musicalment també tenen problemes els grups que canten en altres llengües, perquè els enfocaments polítics del Partit Popular són, de fet, en contra de la cultura en general.

—I com veieu la situació de la música en català al País Valencià?

—Semblant a la del Principat, però molt més accentuada. Al País valencià tot és molt més radical. A més, hi ha la creació del Col·lectiu Ovidi Montllor, que ha fet una gran campanya de sensibilització. Era una realitat que ja existia però que ara s'ha fet visible. Ací cal estar contínuament lluitant i batallant, sobretot amb les condicions polítiques actuals. Jo crec que ací s'accentua molt més la cultura de resistència.

Borja Català

